

جمهیله هاشمی

تاریخچه مختصری درباره :

تاپیسری «گلیم دیواری»

قبل از آغاز این بحث بهتر است ابتدا درباره کلمه تاپیسری (گلیم دیواری) صحبت شود، چون وسعت و یا محدودیتش، زمینه مطالعه آنرا نامحدود ساخته و شاید اشتباه تاریخ نویسان بنام درتاپیسری، از همین وسعت و یا محدودیت است که از اصل مطلب خارج شده و بحاشیه پردازی پرداخته اند:

در این قسمت بمطلبی جز پارچه‌های مخصوصی که از پشم و ابریشم در روی دستگاه بافندگی بافته شده نمی‌پردازیم. (دستگاه بافندگی بدون نوع میباشد، عمودی وقتی که چله‌ها بطور عمودی قرار گرفته باشد. افقی وقتی که چله‌ها خواهید و موازی با زمین باشد).

قبل از همه باید گفت که این پارچه‌ها با دست و روی چله بافته میشود و معمولاً پارچه‌های معمولی که بافنم آن بوسیله ماشین بافندگی صورت میگیرد و نقش اصلی آن تا بی انتها میتواند تکرار شود نیست.

در قرون وسطی از کلمه تاپیسری (گلیم دیواری) برای هر تابلوئی که از نخ یا پشم و ابریشم بافته شده بود و از آن جهت ترتیب کلیسا، کاخ و منازل اعیان نشین استفاده شده بود ذکر میشد.

تاریخ نویسان مشهوری چون (اژن مونتس Eugene Muntz) و (روشو Raechaud) درنوشتن تاریخ پارچه از تاپیسری، که مطالعاتی دقیق از آن در قرون وسطی داشته‌اند استفاده کرده‌اند. و حتی سری تابلوهای بردری شده متعلق شهر (بایو Bayeux) در فرانسه که معروف بتاپیسری (ملکه ماتیلا) است نیز تاپیسری گفته‌اند (بعدها از این سری نامبرده خواهد شد).

بدنیست بدایم تاپیسری چه استفاده‌ای در قرون وسطی و حتی بعدها در قرن چهاردهم داشته است. از همان اوایل قرون وسطی، در زمانی که هیچ نمیتوان حدث زد که تاپیسری (با دستگاه عمودی) وجود داشته، از تکه‌های بافته شده بسیار عریضی برای ترتیب کلیساها استفاده میشد، مانند قالیچه نماز و یا بصورت تابلو که سرتاسر دیوار کلیسا را میپوشاند

ولی بهر حال این قطعات را همانطور که گفته شده از هرچیزی که با نخ یا پشم بافته میشد نام قالی یا تاپیسری بر آن میگذاشند.

تابلوهای نقاشی بسیار قدیمی وجود دارد که متعلق بچندین هزار سال پیش میباشد که که در نهایت زیبائی است و نشان میدهد که انسان از همان زمان ما قبل تاریخ علاقه و افری برای تزئین دادن محل سکونت خود حتی با اشیاء بسیار پیش‌پا افتاده را داشته است. تکه‌های پارچه‌های بسیار قدیمی که کشف شده نشانه یکی از همین تزیینات است.

در کجا و کی این فکر پیدا شده که بین دوچوب بلند تعدادی نخ بکشند تا بصورت چله کنوی در آید و نخهای دیگری را بصورت یکدربیان از بین آنها بگذراند که آنرا پودمیگویند و از هر رج بر ج دیگر بر سند. کسی تا کنون تاریخ و محل دقیق آنرا امیداند واز آثار کشف شده معلوم میگردند که از همان روز گار پایه و اساس هنر بافندگی گذاشته شده است. نوشته‌ها و نمونه‌هایی که بدست آمده نشان میدهد که هنر بافندگی از دیر باز نزد مصریان و یونانیان و عبرانیان یافت میشده است.

تابلو نقاشی که در (بنی حسن) مصر بدست آمده و متعاق به ۳۰۰۰ سال قبل از میلاد میباشد، از نظر هنر بافندگی حائز اهمیت زیاد میباشد.

در این تابلو دستگاهی شبیه بافتگاه بافندگی امروزه نشان داده میشود. در این دستگاه نخهایی بطور عمودی دیده میشود که بین دوچوب استوانه‌ای شکل قرار گرفته که همان چله میباشد. چوب استوانه‌ای دیگری بوسیله نخهایی که یکدربیان از بین چله‌ها رد شده بآن متصل شده است که بآن کجومیگویندو برای جدا کردن نخهای زیر رو و رو مانند امروزه استفاده میشده است. در این تابلو شیئی دیگری دیده میشود که کلیه بافندگان با آن آشنایی کامل دارند. و آن شانه است که بعد از هر رفت و برگشت در بافت بر روی نخها فرود میآورند تا روی هم بطور یکنواخت خواهد شود.

باستانشناسان در کاوش‌های خود نمونه‌های پارچه‌ای پیدا نموده‌اند که بعضی از آنها از چین و یا از (پرو Perou) آمده‌است ولی (زیماق‌رین و لحالترین آنها) از مصر آمده که تعدادشان زیاد میباشد و اسماً بنام پارچه‌های (قبطیان Copte) فامیده میشود. این نمونه‌ها متعلق به اوایل قرن مسیحی میباشد صحیح است که لوازم و وسائل و طرز کار بهمان صورت قدیم باقی مانده ولی بندرت میتوان دستگاه‌های هنری پیدا کرد که بمرور زمان تغییراتی در اثر رشد فکری انسان در آنها بوجود نیامده باشد.

شاید دانستن آنکه دستگاه بافندگی (عمودی haute lisse) و یا (افقی basse lisse) کدامیک زودتر آمده‌اند اهمیت زیادی نداشته باشد ولی بجرأت میتوان گفت که ابتدادستگاه افقی که از شرق آمده در مصر وجود داشته و بعد از آن دستگاه عمودی درست شده است. پایه و اساس بافت در هر دو دستگاه یک شکل میباشد.

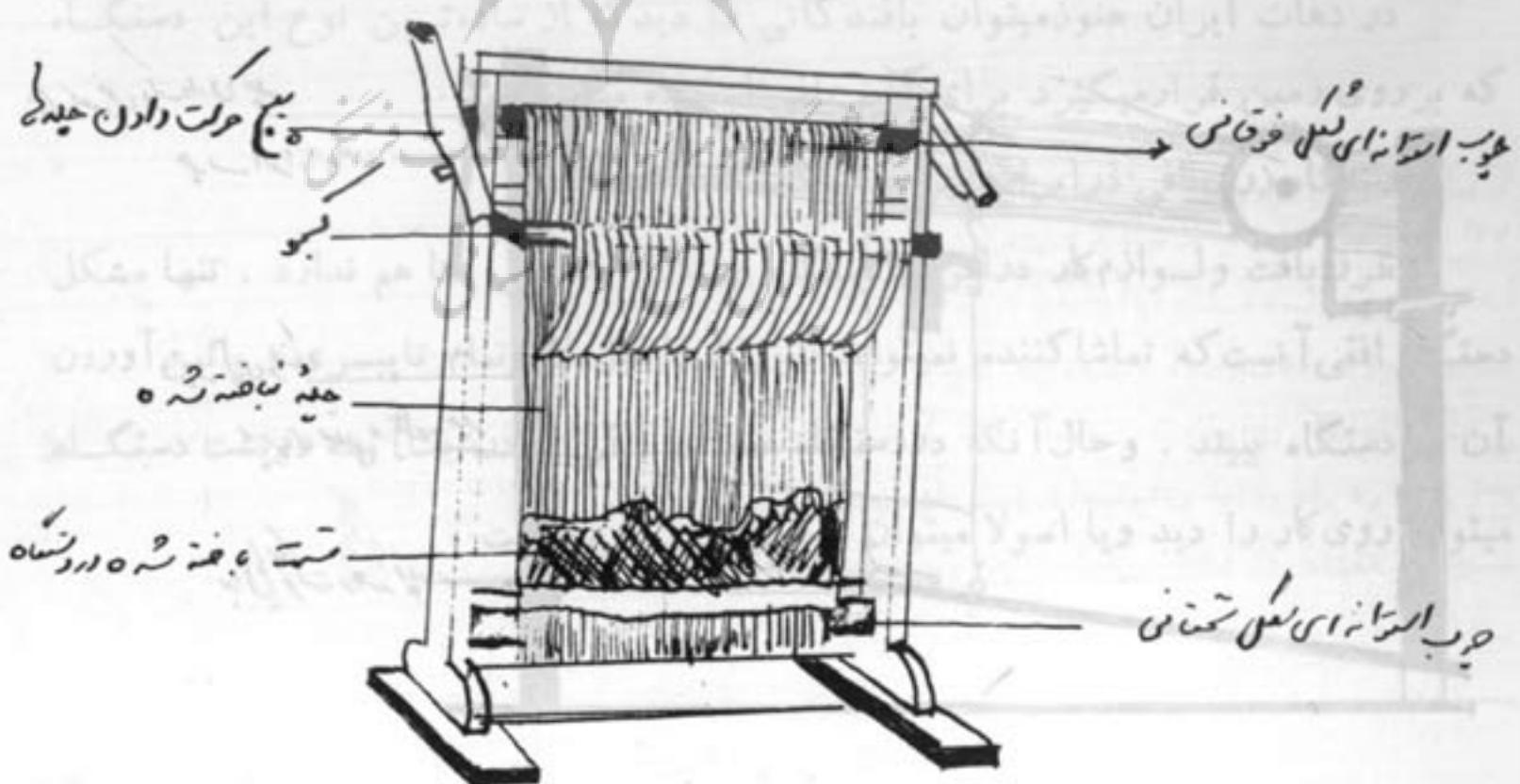
تنها تغییری که در دستگاه بافندگی بوجود آمده آنست که در قدیم برای کشیدن چله انسان از زور بازوی خود خود استفاده میکرد که امروزه بوسیله دو پیچی است که در دو طرف استوانه فوقانی قرار گرفته است، و بآن اصطلاحاً دستگاه پیچ دار گویند. بافت در هر دو

دستگاه بیک شکل صورت میگرد یعنی پود رج برج بر روی چله (تار) بافته میشود. پود که تمام عرض چلهها را میپوشاند در مورد پارچه مفهومی ندارد چه نخهای پود در پارچه فقط بعضی از قسمتهای چله را میپوشاند، یعنی رنگ و نقش پارچه بستگی به چله (تار) و پود دارد و حال آنکه در تاپیسری فقط پود دیده میشود که نقش تاپیسری را بوجود میآورد.

بوسیله تکنیک بافت تاپیسری است که میشود اثری را مانند اثر هنری اصلی آن که در نتیجه کار مشترک هنرمند که طرح را بوجود میآورد و بافته که آنرا اجرا میکند بوجود آورد اما به بصورت کپی و حالت سیستماتیک یک ماشین که نقش را بر روی چندین متر از پارچه تکرار میکند و همین نکته هم است که تاپیسری را از پارچه تمیز میدهد.

امروز بعد از سالهای زیادی که تاپیسری بدست فراموشی سپرده شده بود، این تکنیک ارزش هنری خود را بصورت عرضه کردن هنری جداگانه بار دیگر احیاء نموده و دوره جدیدی در تاریخ تاپیسری بوجود آورده است.

اگر امروز، ما هنری بنام تاپیسری میشناسیم دلیلش بودن کارخانه ایستچون (ابوسن Aubusson) در فرانسه که تاپیسری را در قرن ما دو باره بجهانیان شناسانده، و اگر اکنون کارگاههای متعدد تاپیسری در سراسر جهان بوجود آمده بازهم نتیجه سعی و کوشش بافندگان این کارخانه میباشد که نسل اندنسن در کارگاههای این کارخانه بیافندگی مشغول بوده‌اند. (در مورد این کارخانه بعدها گفتگو خواهد شد).

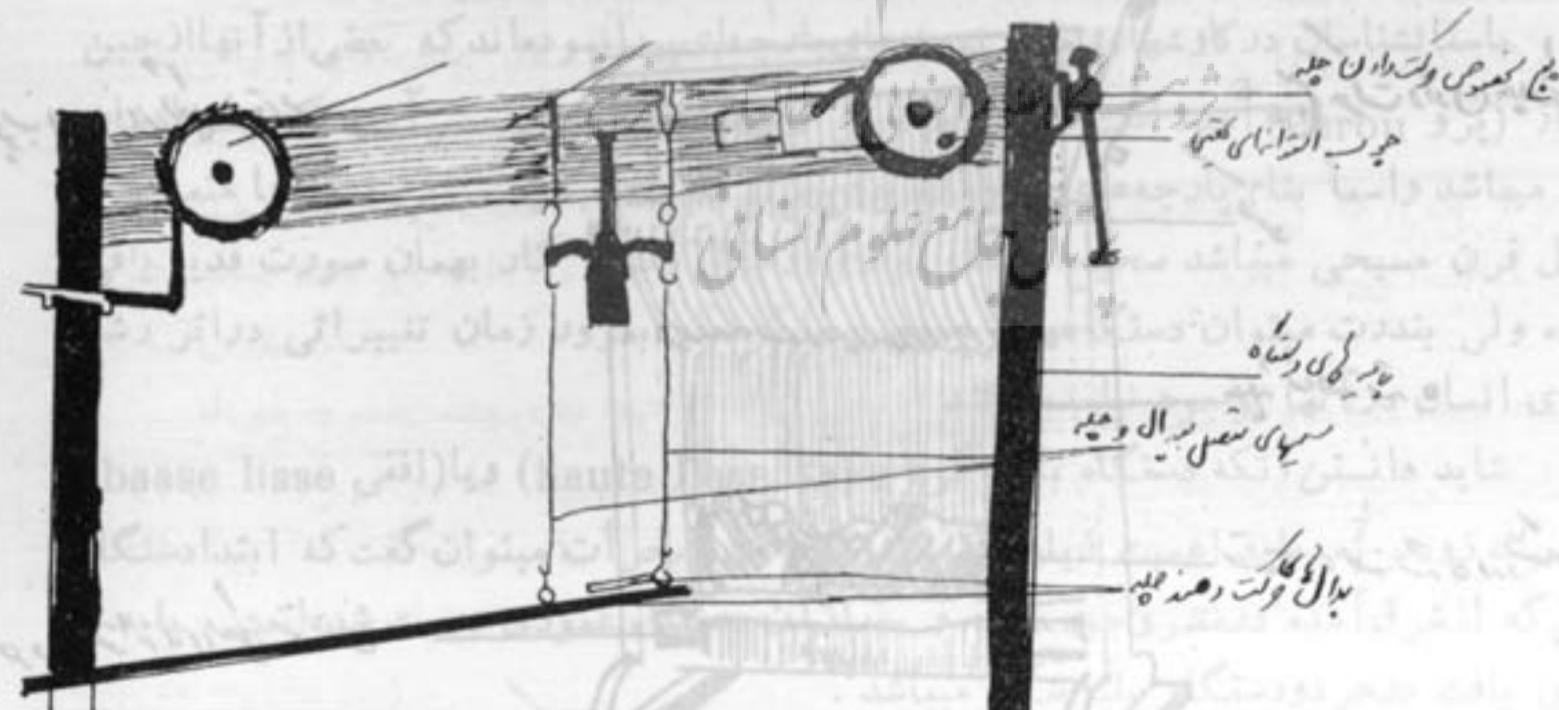
شکل ۱ - دستگاه عمودی بافتگی

شرح مختصری درباره دستگاه عمودی (haute lisse)

این دستگاه از دو چوب استوانه‌ای شکل تشکیل شده که بطور افقی بفاصله در حدود ۱۵۰ متر یکی در روی دیگری درجهت عمودی قرار گرفته است. این دو استوانه روی دو پایه نصب شده و متحرک میباشد (میچر خد) تحرک این دو استوانه برای کشیدن یا شل نکردن تا پیسری است که روی دستگاه مشغول باقتن هستند. استوانه‌ها کار را محکم و صاف روی دستگاه نگه میدارند.

استوانه فوقانی دارای چله بافته نشده واستوانه تحتانی قسمت بافته شده را در بردارد بقدرتیج که کار بالا میرود استوانه تحتانی آنرا لوله و جمع میکند واستوانه فوقانی چله بافته نشده را در دسترس بافنده میگذارد. عکس این حرکت غیر ممکن است.

(نار) چله بوسیله چوب استوانه‌ای شکل دیگری بطوریک در میان از هم جدا شده است. این چوب بوسیله نخهای بنخهای عقبی تار متصل میباشد و نخهای جلوئی تار آزاد میباشند بالا و پائین آوردن این چوب که با آن کجو میگویند تارهای عقبی برای باقتن مقابل بافنده قرار میگیرد. اگر نخهای که کجو را به تار متصل میکند بلندتر باشد مانند شکل (۱) دیگر بالا و پائین آوردن کجو لر و می ندارد و با کشیدن این نخها عمل بالا و پائین بردن چوب کجو انجام میگیرد و بسیار سهولتراست. این دستگاه امروزه در ایران در هنر قالی بافی و گلیم بافی استفاده میشود.

شکل ۲ - دستگاه افقی بافتگی

(شرح مختصری درباره دستگاه افقی Basse lisse)

این دستگاه نیز شامل دو چوب استوانه میباشد که بفاصله در حدود ۱۵۰ متر بموازات هم قرار گرفته‌اند و کمی شبیه دار نیز میباشند. دو چوب استوانه‌ای موازی هم، خود با زمین موازی میباشند یعنی دستگاه بطور افقی مقابله بافنده قرار میگیرد.

استوانه متحرک بوده، استوانه عقبی چله بافته نشده را در بردارد و استوانه جلوئی که نزدیکتر بمافنده است قسمت بافته شده را میگیرد. دواستوانه ذکر شده توسط پایه‌های بفاصله یک‌متراز زمین قرار گرفته‌اند. در این دستگاه کجو وجود ندارد و جلو و عقب‌آمدن چله‌ها (تارها) بواسیله دو پدالی صورت میگیرد که در زیر پای بافنده قرار دارد و با حرکت دادن پدال تارها را بحرکت در می‌آورد.

در دهات ایران هنوز میتوان بافند گانی را دید که از ساده‌ترین نوع این دستگاه که بر روی زمین قرار میگیرد برای گلیم بافی استفاده میکنند. دستگاه زری بافی در ایران نیز همان دستگاه افقی است.

طرز بافت ولوازم کار در این دو دستگاه چندان اختلافی بین هم ندارد. تنها مشکل دستگاه افقی آنست که تماشاکننده نمیتواند روی کار را قبل از اتمام تاپیسری و پائین آوردن آن از دستگاه ببیند. و حال آنکه در دستگاه عمودی با قراردادن یک آئینه در پشت دستگاه میتوان روی کار را دید و یا اصولاً میتوان تاپیسری را از رو بافت.

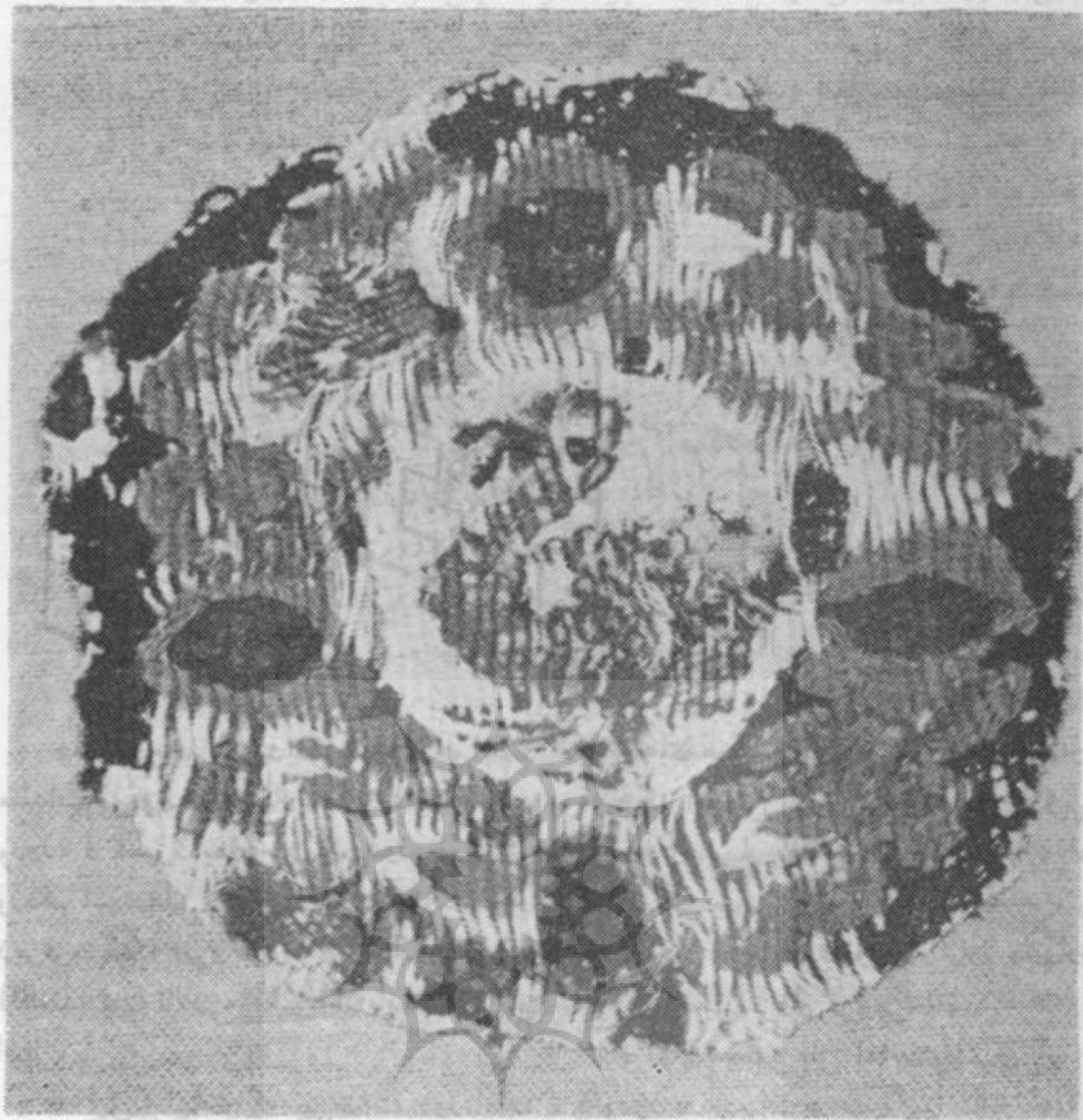

پویانمایی از مطالعات در رشته

شکل ۳

قسمتی از یک نوار از دوره قبطیان بابعاد 14×13 سانتی متر. تکنیک بافت و نقش و رنگهای مناسب این قطعه را جزو پارچه‌های مرغوب بشمار می‌آورد. امکان دارد این بافت از روی نقش‌های صورت گرفته باشد. شکلهای کوچک مثلثی (که اطراف پرنده دیده می‌شوند) رامیتوان جای قلم موی طراح بحساب آورد خط خمیده، بر جستگی نقشه از زمینه پارچه نشان دهنده نوع دیگری از طرح است چه اغلب بصورت اشکال هندسی مخصوص بافتی است میتوان حدس زد که این قطعه در یکی از شهرهای بزرگ باقته شده است.

از لحاظ شخصیت ناتورالیستی که این نقش دارد آنرا به دسته هلنیستیک hellenistique نسبت میدهند.

شکل ۴ آنایی از ملکیت هشتمین پادشاه ایران و شکاوه علوم انسانی و مطالعات غریبگویی

مدال باقته شده دایره شکل به قطر ۱۵ سانتی متر که نقش یک اردک را نشان میدهد.

این قطعه بطور واضح تکنیک بنا فندگی را در زمان (قبطیان) نشان میدهد، نخهایی که بعنوان چله استفاده شده بخوبی نمایان است و طرز پوشیده شدن چله بوسیله پودبخوبی مشاهده میشود.